

LABRADOR IN NIEUW KLEURTJE

OPGELET! DE 'ZILVEREN LABRADOR' IS OP KOMST!

Volgens de officiële rasstandaard zijn labradors enkel toegelaten in de kleuren **blond, bruin en zwart**. Nochtans komen er **vanuit Amerika** labradors in andere kleuren overgewaaid naar het Europese vasteland: **De zilveren, de donker zilveren en de champagnekleurige labrador**. Zilver zou afgeleid worden van bruin en ziet eruit als lichtgrijs. Donker zilver is afgeleid van zwart en lijkt op antraciet, in Amerika en Duitsland wordt het 'charcoal' genoemd. De ogen van zilveren en donker zilveren labradors zijn gelig, okerkleurig getint. Champagne tenslotte vindt zijn oorsprong bij de gele lab. Het is een lichtgele hond met hele lichte ogen en een leverkleurige neus.

HET VERDUNNINGSGEN

Deze vachtkleuren ontstaan door middel van een zogenaamd 'verdunningsgen'. Het laat de kleur als het ware vervagen. Dergelijke genen komen ook bij andere dieren voor, bijvoorbeeld bij paarden: daar heb je de vos (rosse kleur) die met een verdunningsgen *palomino* wordt (geel met witte manen), het kastanjebruine paard (bruin met zwarte manen) wordt *valk* (geel met zwarte manen)...

Naast deze kleuren die door een verdunningsgen worden veroorzaakt, heb je ook nog de **witte labradors en labradors in de kleur 'foxred'**. Het zijn enerzijds gele labradors die zo licht gefokt zijn dat ze uiteindelijk wit zijn geworden en anderzijds gele labradors die dieper gekleurd zijn en dus een rosse kleur hebben gekregen. Dit artikel beperkt zich tot de zilveren labradors.

TWEE VISIES

Omtrent het ontstaan van de zilveren labradors zijn er twee visies: **Volgens een aantal labradorliefhebbers zijn deze kleuren niet eigen aan het ras en zou het verdunningsgen bij deze labradors ingebracht zijn door er een ander ras bvb de weimaraner in te fokken**. Hier wringt al dadelijk het schoentje: wie graag een labrador wil met de typische raskenmerken zou wel eens teleurgesteld kunnen zijn wanneer hij een weimaraner in een labradorlichaam krijgt. Weimaraners zijn immers honden die over het algemeen nog meer beweging nodig hebben dan een labrador. Ze staan hoger op de poten en de vacht is veel dunner, ze hebben ook geen ondervacht. Het zijn geen retrievers en waterhonden zoals de labrador. De weimaraner is ook een heerlijke en heel mooie hond maar het is een heel andere hond met andere kenmerken. Je kan niet één kenmerk van een ras, zoals de kleur, eruit halen en in een ander ras implanteren zonder bepaalde kenmerken mee te vererven. **Volgens een andere visie zou het verdunningsgen altijd al in de labrador gezeten hebben maar zag men vroeger**

geen zilveren labradors omdat men die enkele pups met niet erkende kleuren, niet in leven liet. Het gen vererft slechts recessief, dwz het is niet dominant, dus je kan enkel een zilveren, donker zilveren of champagnekleurige hond krijgen wanneer het verdunningsgen zowel langs vaders- als moederskant aanwezig is. Dat wil zeggen wanneer beide ouders zilverdrager zijn (dus ze zijn zelf zwart, bruin of geel maar dragen het verdunde gen wel in zich) of wanneer één van beide ouders zilverdrager is en de andere zelf een verdunde kleur (zilver, donker zilver of champagne) heeft. Wanneer je een hond met een verdunde kleur kruist met een hond die geen zilverdrager is, krijg je geen verdunde kleur. Bijvoorbeeld wanneer je een zwarte labrador die geen zilverdrager is kruist met een zilveren labrador zal je geen zilveren pups krijgen.

Tegenwoordig bestaan er gentesten waarbij je kan laten testen welke rassen er in een hond zitten. Heel wat fokkers van zilveren labradors kunnen een gentest voorleggen waaruit blijkt dat de ouderdieren al generaties lang zuivere labradors zijn.

NIET ERKEND

Wat er ook van zij, de zilveren labrador is niet officieel erkend. In Duitsland worden zij wel op bepaalde shows toegelaten maar ze worden dan als bruin ingeschreven en ze krijgen een opmerking voor hun 'miskleur'. Wanneer je een pup van een dergelijke fokker koopt, kan het zijn dat je een stamboom meekrijgt maar dat is dan natuurlijk geen stamboom van Sint-Hubertus. Je kan dan met de hond niet deelnemen aan shows in België. Wanneer we gaan kijken naar de geschiedenis van de labrador is het zo dat eerst de zwarte en de gele en pas veel later de bruine labrador - pas in de jaren '60 - erkend is. Deze laatste werd aanvankelijk ook als een foute kleur aanzien maar er werd wel op de bruine kleur gefokt en uiteindelijk werd hij aanvaard binnen de rasstandaard. En kijk nu, de populariteit van de

bruine labrador is immens. Zal de zilveren labrador ook opkomen en mettertijd erkend worden? Zal de geschiedenis zich herhalen?

BIG BUSINESS

Net zoals bij alle *exclusiviteiten*, heeft de zilveren labrador zijn prijskaartje. Een pup zonder stamboom wordt in Duitsland aangeboden rond 800 euro. Met stamboom kosten ze 1200 à 1500 euro. In Amerika is de richtprijs 1000 dollar, maar daarbij moet dan nog de kostprijs van het transport gerekend worden.

Enkel fokken op kleur houdt natuurlijk risico's in. Ten eerste is de basis redelijk smal en heb je kans dat er met inteelt gefokt is, wat gezondheidsproblemen kan geven. Ten tweede is het belangrijk om bij het fokken ook rekening te houden met karakter en met de vorm van de hond. Wat ben je met een hond in een mooie kleur als zijn lichaam nergens op lijkt of als hij een rotkarakter heeft? Labradorliefhebbers willen meestal ook de echt labradorkenmerken: het stevige lichaam en de geblokte kop, de waterbestendige vacht, de otterstaart, de zwemvliezen, het mensvriendelijke karakter, de aanleg om vlot te apporteren, enz.

ZIEKTEN

Bij een aantal rassen komt er uitzonderlijk een blauwe variant voor o.a. bij de Mechelse en Duitse herder, de border collië, de dobermann...

Bij een aantal van deze honden is er een ziekte gelinkt aan de kleur: 'Color Dilution Alopecia' (CDA). Honden met deze ziekte krijgen een slechte, vlekkerige vacht met permanente haaruitval. In mijn onderzoek naar de zilveren labrador vernam ik nergens dat deze ziekte ook bij hen zou voorkomen.

Wel werd er melding gemaakt van de typische ziekten die bij labradors voorkomen, nl. heupdysplasie, elleboogproblemen, oogziekten zoals PRA en cataract...

ZILVER, DONKER ZILVER EN CHAMPAGNE IN ÉÉN WORP

EEN DONKER ZILVEREN LABRADOR

EEN LICHT ZILVEREN LABRADOR

PROSPECTIE IN DUITSLAND EN OOSTENRIJK

De zilveren labrador boeit mij uitermate en ik krijg mijn collega gemotiveerd om te gaan kijken naar een nestje zilveren labradors in Limburg. We zijn direct gecharmeerd door het feit dat de honden er op en top zoals labradors uitzien. Het hek is van de dam, nu wil ik meer zien dus we plannen een aantal uitstappen naar Duitsland en Oostenrijk. Vooraf heb ik zo wat alle websites van fokkers bezocht en heb ik een selectie gemaakt maar desondanks is ons eerste bezoek een geweldige teleurstelling. Deze fokster heeft een website heeft met prachtige studiofoto's, ze schrijft dat de honden in huis opgroeien bij haar kinderen maar zij blijkt een echte broodfokster te zijn. Verschillende rassen, in totaal zeker een 50-tal honden, zieke pups die hoestend en proestend naast hun uitgemolken moeders zitten. Haar dekru is wel licht zilver maar heeft geen uitstraling en haar donker zilveren reu heeft een blind oog. Her en der in haar tuin zijn kotjes getimmerd waarin de honden zitten en het hekwerk er rond bestaat uit verroeste betonijzers. We maken dat we weggelopen en gaan onderweg onze handen ontsmetten. Bij een volgende bezoek komen we binnen bij mensen waarbij de 10 zilveren pups lekker naast de zetel liggen te slapen. Zij doen het duidelijk al veel beter, alleen zijn hun fokteven ronduit lelijk van bouw. Bovendien staan hun ogen veel te dicht bij elkaar en doet hun hoofd niet aan een labrador denken. Gelukkig komen we ook bij een aantal fokkers die echt goed bezig zijn en we genieten van de prachtige goed verzorgde honden die er gelukkig en gezond uitzien. Deze mensen zorgen er voor dat de ouderdieren ook een leven hebben: zij wandelen en spelen met hun honden. Het is goed om de honden eens in het echt te zien want zeker de

donker zilveren labrador *pakt* moeilijk op foto: door de lichtinval is hij de ene keer diep grijs, dan weer bijna zwart.

EEN BUITENKANS?

Op een gegeven moment zie ik een advertentie op het internet van een fokker die stopt met zijn zilveren labradors en die twee teven en een dekru te koop stelt. Vier uur later zitten we in de auto op weg naar Oostenrijk. Zo'n buitenkans kunnen we niet laten voorbijgaan! We rijden tot een gat in de nacht, overnachten en zijn de volgende dag tegen de middag ter plaatse. Maar... o ramp! **We krijgen drie slechte honden te zien.** De teven, die slechts twee jaar zouden zijn en zagezegd nog maar één nest hebben gehad, hebben tepels die zeker 10 cm onder hun buik hangen te bengelen en de dekru, hou je vast is een **zilveren rottweiler!** Hij is niet black en tan maar zilver en tan dus zijn rug en kop is zilver maar zijn borst en poten vertonen de typische gelige kleur. Hij is ook veel te struis voor een labrador, hij heeft echt de bouw van een rottweiler. We reppen ons terug in de auto en we peppen ons op met uitspraken zoals 'wie niet waagt niet wint'. **Denis** duwt op het gaspedaal en tegen 21 u zijn we terug thuis. Pffff... 1900 km op een avond en een dag, een mens moet er wat voor over hebben!

EEN WERELD VAN EXTREMEN

Maar na zes keer over en weer naar Duitsland en Oostenrijk, krijgen we toch min of meer een beeld van de zilveren labradorwereld. Het is in ieder geval een wereld van uitersten: ofwel kom je terecht bij mensen die zeer veel zorg besteden aan hun honden, aan de gezondheid en de bloedlijnen (met de Duitse kwaliteit en nauwkeurigheid) ofwel heb je het andere uiterste. Daar waar veel geld mee ge-

meid is, krijg je misbruik.

Momenteel wordt er in België slechts zeer sporadisch een nestje aangeboden. Maar ongetwijfeld zal het niet lang duren of er komen er meer, want de zilveren labrador is in opmars. Beste mensen, **hoed u voor broodfokkers die hun teven als een soort puppymachine behandelen.** Een pup die in zijn eerste levensweken niet voldoende liefdevol in de hand wordt genomen, die geen speelgoed krijgt in de nest en die niet in contact komt met allerlei mensen, mist reeds de basis om later uit te groeien tot een stabiele huishond. Ook al kan je later toch niet met de hond naar een show, neem toch steeds een pup met een stamboom van ouderdieren die getest zijn op erfelijke ziekten. Ga niet enkel voort op websites... Met mooie foto's en een goed uitgedokterde tekst, kan de realiteit veel rooskleuriger voorgesteld worden. Een pup laten overkomen uit Amerika die je niet gezien hebt, is ook een risico. Naar het schijnt is zo de zilveren rottweiler in Europa beland. Stel je voor wat een teleurstelling je oploopt, wanneer de reisbench op de vlieghaven opengaat en er komt zo'n hond uit! Daar gaat dan de droom van je zilveren labrador, terwijl je toch veel geld kwijt bent.

De trein met de zilveren labrador is vertrokken en hij is op komst. Ongetwijfeld zal er in de nabije toekomst nog veel gepraat, *gechat* en geschreven worden door voor- en tegenstanders....

Meer info kan je vinden op www.zilverenlabrador.be

Tekst: An Wesenbeek
Foto's: Labradors 'Von der Westerwiesen', 'Von den Silverwölfen', Doris Broeker